

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Нено Неновски

към определение № 2 от 14 април 1994 г. по к.д.1/94г.

Подписвам определението с особено мнение по т. 3 и 4 от диспозитива по следните съображения.

Позицията на авторите на искането относно т. 3 и 4, макар и да се нуждае от задълбочена мотивировка, е достатъчно ясна: липсата на всякаква възможност за защита на правата на представителите на съдебната власт срещу решенията на Висшия съдебен съвет, както и липсата на възможност за контрол върху тези решения, прави Закона за Висшия съдебен съвет противоконституционен и несъответстващ на общопризнати норми на международното право и на международни договори, по които България е страна.

Отклоняването на искането в посочените му части не е обосновано. Ископодателите дават да се разбере, че според тях не едни или други разпоредби на ЗВСС са противоконституционни и несъответни на международното право, а липсата на необходими разпоредби опорочава закона като цяло. За да отклони искането, Конституционният съд трябваше да разгледа и да преодолее тъкмо този довод. Той трябваше да се произнесе по принципния въпрос – дали отсъствието в закон на дадена уредба може да подкопае целия закон от гледна точка на Конституцията и меродавните за страната международноправни норми. Вместо да отговори на този основен за искането (в т. 3 и 4) въпрос, който има принципно значение и за контрола за конституционност на законите

изобщо, съдът се позовава на това, че искането не е конкретизирано според указанията на съда и пр.

28 април 1994 г.

Нено Неновски